

ninger om; det er de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder angaaende Kreditforeningerne. Naar Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at tilvejebringe de $\frac{2}{5}$ af Midlerne gennem Kreditforeningerne, er det selvfølgelig alene sket for at undgaa at stifte Statslaan, det er det eneste Formaal, denne Bestemmelse har. Finansministeren har ytret et stærkt Ønske om at kunne undgaa at stifte Statslaan foranlediget ved denne Lov, og det kan ikke lade sig gøre, medmindre Kreditforeningerne kunde komme til at udrede en Del af Laanene. Med Hensyn til de $\frac{2}{5}$, som skulle udredes af Statslaanefonden, da er det jo ganske rigtigt, som det er bemærket under Forhandlingerne, at det er et af de Spørgsmaal, der først maa finde sin Afgørelse her i Tinget eller dog finde sin Afgørelse samtidig med det foreliggende Lovforslag. Men Forslaget om Statslaanefonden er jo anmeldt og vil komme til Behandling i de nærmeste Dage. Naar nu det ærede 10de kongevalgte Medlem udtalte, at han kunde gaa ud fra, at der var truffet Aftaler med Kreditforeningerne om Ordningen af Forholdet maa jeg dertil sige, at det er der ikke truffet nogen som helst Aftale med Kreditforeningerne om. Forslaget indeholder derfor kun ganske simpelt en Bemyndigelse for Finansministeren til at træffe en eventuel Ordning med Kreditforeningerne, men selvfølgelig staa disse fuldstændig frit i de Forhandlinger, som til den Tid ville finde Sted. Hvis disse Forhandlinger mellem Finansministeren og Kreditforeningerne eller en enkelt Kreditforening ikke føre til det ønskede Resultat, vil Finansministeren ganske simpelt være nødsaget til at søge Rigsdagen for gennem Statslaan at tilvejebringe de nødvendige Midler, for saa vidt som Statskassen da ikke skulde have saa rigeligt med Penge, at den kan klare sig des foruden. Men jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal tilføje, at det nærmest sorterer under Finansministeren, og det er givet, at Finansministeren vil være til Tjeneste og optage en Forhandling med det Udvalg, der bliver nedsat i Sagen for at drøfte dette Spørgsmaal nærmere. — Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger og skal slutte med at gentage min Tak for den Velyllie, hvormed Forslaget er blevet modtaget af det høje Ting.

Estrup: Jeg har desværre gentagne Gange haft Anledning til at gøre opmærk-

som paa, hvor uheldigt det er i Statens Husholdning som i private Husholdninger at leve over Evne. Dette at leve over Evne faar jo i Reglen sit første Udtryk deri, at man laaner, fordi Indtægterne ikke stemmer med Udgifterne. Det er beklageligt, naar man skal være nødsaget dertil, men hvad jeg finder endnu mere uheldigt, det er, naar man søger at dække over sin slette finansielle Tilstand ved at undgaa Kendetegnet derpaa: at laane, ved at lade Udgifterne dække paa en saadan Maade, at de ikke kommer til at træde frem som det, de i Virkeligheden ere: en Leven over Evne.

la Cour: Jeg vilde sige til den højt-ærede Landbrugsminister, at jeg synes, der er lidt ejendommeligt ved, at Staten skal være Garant for Kreditforeningerne og selv være Laantager hos de samme Kreditforeninger, og det er egentlig, hvad den virkelig gør. Jeg synes ogsaa, at det maa være en gal Maade at skaffe Penge paa. I dette Øjeblik noteres $3\frac{1}{2}$ pCt. Statspapirer til 97 à 97 $\frac{1}{2}$, de statsgaranterede Husmandskreditforeningspapirer staa noterede til 94 à 96, altsaa med en Mellemkurs af 95. Staten skulde altsaa gaa hen og garantere for en Kreditforening og samtidig laane hos denne Kreditforening og faa $1\frac{1}{2}$ a 2 pCt. mindre udbetalt, end den kan faa ved at gaa paa Pengemarkedet og laane direkte der. Jeg synes, at det finansielt set maa være en gal Fremgangsmaade.

Ahlefeldt-Laurvig: Hvad man saa end vil sige imod mine Udtalelser her, saa er der i alt Fald noget, som jeg synes maa være klart, nemlig at den Forhandling, vi have haft i Dag, har vist to Ting: at dette Lovforslag alleerede er farligt som Forslag og er uretfærdigt som Lov. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) har omtrent faaet Løfte paa, at Byarbejderne i Fremtiden skulle behandles som Landarbejderne. Det forekommer mig farligt, jeg aner ikke, hvor det vil være muligt at betale de Fordringer, der da ville blive stillede. Det uretfærdige foreligger saa klart som noget efter den ærede Ministers Udtalelse, at Folk, der have haft lidt med Havedyrkning at gøre og ikke ere fuldt ud Landbrugere, kunne ikke komme med ind under denne Lov. Det forekommer mig at være topmaalt uretfærdigt.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Maa jeg til det ærede 11te kongevalgte